

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialudvalget
Borgmesteren

Socialminister Benedikte Kiær
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 5-10-2010

Sagsnr.: 2010-146115

Dok.nr.: 2010-621090

Kopi til Socialordførerne fra Satspuljeforligspartierne

Kære Socialminister Benedikte Kiær

Jeg henvender mig til dig på vegne af Socialudvalget i Københavns Kommune om en problemstilling, som vi tidligere har været i dialog om, nemlig spørgsmålet om kommunal finansiering af statsligt igangsatte satspuljeprojekter.

Som jeg tidligere har skrevet til dig, har vi i Københavns Kommune i mange år være glade for at medvirke til at igangsætte og videreføre statslige initiativer på det sociale område i form af satspuljeprojekter til gavn for Socialudvalgets målgrupper. I Socialudvalget værdsætter vi naturligvis, at der afsættes midler til det sociale område, om end det er bekymrende, at alt tyder på, at der i de kommende år bliver tale om færre midler.

Vi har i Københavns Kommune set gode resultater af mange satspuljeprojekter, som også har været fornuftige at videreføre. Det er ligeledes vores erfaring, at der i mange tilfælde er lavet gode aftaler om finansiering, både på den korte og den lange bane, i forbindelse med satspuljeprojekter igangsat i et direkte samarbejde mellem staten og Københavns Kommune.

Men der er også en række satspuljeprojekter, i forhold til hvilke, vi i Københavns Kommune oplever, at processen er noget mindre hensigtsmæssig. Det drejer sig om de mange satspuljeprojekter, som Socialministeriet indgår med organisationer i København uden Københavns Kommunens mellemkomst. De statslige bevillinger til denne type projekter bliver ofte givet for en begrænset årrække, hvorefter projekterne står uden finansiering. Vi oplever, at projekter, som står i dén situation, henvender sig til Københavns Kommune, efter de ved henvendelse til Socialministeriet vedrørende mulighederne for yderligere driftsbevilling, er blevet henvist til at søge finansiering i kommunen.

I andre situationer gives den statslige støtte under forudsætning af kommunal medfinansiering (halvdelen af udgiften). De involverede organisationer og projekter er altså blevet positivt imødekommet af Socialministeriet og har derfor en forståelig forventning om, at tilvejebringelsen af resten af finansieringen er en formssag. Det er imidlertid en stor udfordring at finde medfinansiering til satspuljeprojekter i de stramme, kommunale budgetter, og ved afslag ender Københavns Kommune derfor som dén part, der bremser et

Side 2 af 3

ellers godt, socialt projekt.

Københavns Kommune har, som du ved, ansvaret for drift af tilbuddene efter serviceloven til de mest udsatte grupper i samfundet, herunder borgere med handicap, sindslidelser, misbrug og hjemløshed samt udsatte børn, unge og deres familier. Københavns Kommune har ikke i udgangspunktet ledige midler til at finansiere driften af statsligt igangsatte projekter og initiativer, med mindre disse er tænkt ind i Kommunens planer og strategier på målgruppeområderne, og det er de jo selvsagt ikke, hvis de igangsættes af ministeriet, uden at Københavns Kommune involveres.

Det er således ikke mangel på vilje, der gør, at Københavns Kommune ofte er nødt til at afvise sociale projekter, der mangler finansiering. Vi finder det beklageligt, når et godt, socialt projekt må dreje nøglen om – både for organisationerne og projekterne, som bliver ramt; for de udsatte borgere i København; og for innovationen i det sociale arbejde. Men vi står ofte i en situation, hvor vi ikke kan forsvare at tage midler fra vores i forvejen hårdt pressede kerneydelser til socialt udsatte københavnere til at videreføre statsligt igangsatte projekter og initiativer.

Socialudvalget i Københavns Kommune skal på baggrund af ovenstående henstille til, at Socialministeriet indvilliger i at indgå i en dialog med Socialforvaltningen i København om, hvordan problemstillingen kan håndteres fremadrettet.

Socialudvalget finder det således afgørende, at der sker en ændring af den nuværende praksis med at henvise projekter med en statspuljebevilling, der udløber, til at finde finansiering hos Københavns Kommune, uden at der er truffet aftale herom mellem ministeriet og kommunen. Det er ikke fair overfor de organisationer, som bliver stillet i udsigt, at kommunen kan løse deres økonomiske udfordringer, når dette sjældent er tilfældet. Og det er problematisk i forhold til Københavns Kommunens mulighed for at lægge mere langsigtede strategier og sikre sammenhæng i indsatserne på det sociale område.

Socialudvalget finder i forlængelse heraf, at det ville være hensigtsmæssigt, såfremt Socialministeriet i højere grad stillede krav til evaluering af projekterne for at skabe en synlighed om deres værdi og effekt, som kan indgå i kommunernes og ministeriets beslutningsgrundlag, når det skal vurderes, hvorvidt der skal prioriteres ressourcer til at videreføre et givent projekt.

Socialudvalget finder ydermere, at det, såfremt Socialministeriet fremadrettet som en fast praksis vil kræve kommunal forankring/medfinansiering af denne type projekter, også nødvendigt at ministeriet finder en frem til en samarbejdsform med Socialforvaltningen i Københavns Kommune omkring udvælgelsen og tilrettelæggelsen af disse projekter. Det bør således sikres, at

Side 3 af 3

der inden ministeriet afgiver bevillingstilsagn til projekter i København har været en dialog med Københavns Kommune, herunder om de konkrete projekters relevans i forhold til kommunens strategier, tilbud og prioriteringer.

Jeg foreslår, at du og jeg holder et møde for at drøfte problemstillingen og løsninger fremadrettet. Alternativt at dette møde afholdes på direktørniveau mellem Socialministeriet og Socialforvaltningen Københavns Kommune.

Venlig hilsen

På vegne af Socialudvalget i Købehavns Kommune,

Socialborgmester Mikkel Warming